

ROMEO

WILLIAM
SHAKESPEARE

ZIMNÍ
POHÁDKA

THE
WINTER'S TALE

NAKLADATELSTVÍ ROMEO

Přeložil Jiří Josek

*Tato kniha vychází za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky.*

Translation, Preface, and Commentary © Jiří Josek, 2017
ISBN 978-80-86573-63-2

PŘEDMLUVA

Zimní pohádka je předposlední hra, kterou Shakespeare napsal samostatně. Tou poslední je **Bouře**. Obě vznikly zřejmě v letech 1610 až 1611. Neví se, zda je dramatik napsal ještě v Londýně nebo už ve Stratfordu, kam se někdy v té době natrvalo vrátil. Už předtím ho manželské, dědečkovské, kmotrovské a majetkové povinnosti stále častěji odváděly do rodného městečka a jeho vazby na Londýn postupně oslabovaly. Zatímco od poloviny 90. let 16. století do roku 1606 psal pravidelně dvě hry ročně a v divadle navíc i hrál, od roku 1607 psal už pouze jednu hru do roka, většinou ve spolupráci s jiným dramatikem, a z hereckého úvazku se postupně vyvazoval. Procházel tvůrčí krizí, nebo už řekl vše, co chtěl? Anebo se jako zralý, hmotně zajištěný čtyřicátník rozhodl odejít do předčasného důchodu a užívat si doma klidu a pohody? Jisté je, že právě ve svých dvou posledních samostatných hrách vytvořil mistrovská díla nového typu, díla zjevně napsaná z vnitřní potřeby a nikoli na objednávku. Pokud **Bouře** byla hrou, v níž alegoricky ztvárnil sebe jako umělce, **Zimní pohádka** může být nahlížena jako alegorie jeho osobního života, příběh návratu k rodině, pokání a odpuštění.

Zimní pohádka je hned několikerým způsobem spjata s Čechami. Jejím prapramenem je skutečná rodinná tragédie mazovského knížete Ziemowita, který dal ze žárlivosti uvěznit svou mladou ženu a poslal na smrt synka, kterého porodila ve vězení. Kněžna zemřela, ale kající manžel se po letech setká se zachráněným synem. Příběh do Anglie pravděpodobně přivezla dcera Karla IV. Anna, jejíž sňatek s králem Richardem II. dojednal synovec knížete Ziemowita. **Zimní pohádka** se pak dávala na dvoře krále Jakuba I. při příležitosti zasnub (5. 11. 1611) a posléze i sňatku anglické princezny Alžběty s kurfiřtem Fridrichem Falckým, pozdějším českým „zimním“ králem (1619–1620).

Navíc a hlavně, jak je známo, podstatná část hry se odehrává v Čechách. Pravda, podle hry leží Čechy na mořském pobřeží, což je zeměpisný lapsus, za který si Shakespeare od svého přítele i rivala Bena Jonsona vykoledoval kritiku, ale budiž autorovi připsáno k dobru, že tento omyl už převzal ze zdroje, který zdramatizoval. Snad ani není třeba ho bránit tím, že pod českým vladařem kdysi země skutečně sahala od Jadranu po Balt. Shakespeare na zeměpisnou přesnost nehleděl. Napsal „pohádku“, ve které evo-

---

koval pastorální krajinu svého dětství, kam se odhodlal vrátit. A je pro nás obzvlášť milé, že jedny z nejradostnějších výjevů ve své tvorbě umístil právě do Čech.

Přímým pramenem, z něhož dramatik čerpal, je povídka Roberta Greena *Pandosto aneb Vítězství času* (*Pandosto, Triumph of Time*, 1588), která rozpracovává zmíněný příběh mazovského knížete. Green, jenž se v pamfletu *Za groš vtípu* Shakespearovi na počátku jeho kariéry poškleboval coby nevzdělanému pisálkovi, který chce „otrást jevištěm“ (Shake-scene), posunul příběh do předkřesťanských dob a umístil ho do přímořských Čech a na Sicílii, kterou si patrně popletl se Slezskem. V jeho pojetí jde o napínavý, ale pochmurný příběh tragické žárlivosti a posléze vášnivě, nevědomě incestní lásky, ve kterém sice mladí dojdou štěstí, ale královna umírá ve vězení a žárlivý král si v zoufalství nad svými zločiny nakonec vezme život.

Shakespeare oproti *Pandostovi* změnil jména a prohodil země. Některé postavy oželel, jiné upravil, další připsal. Ale jinak, hlavně v první polovině příběhu, sleduje Greena velice věrně. Je jako vždy nadměru zajímavé sledovat, jak se mu z rozvleklého, drsně dobrodružného vyprávění podařilo vytvořit drama, které výrazně vykreslenými postavami, vyostřenými situacemi, spektakulárními scénami, využitím zpěvu a tance a především vypjatou emocionalitou vycházelo vstříc dobovému divadelnímu vkusu stále náročnějšího londýnského publika.

Hra sestává za tři části. V první je hlavním tématem žárlivost a její zhoubná moc. Na rozdíl od **Othella**, kde je hrdina k žárlivosti přes počáteční odpor postupně doveden zločinným našeptávačem Jagem, využívajícím jeho nejistoty a nedostatku sebedůvěry, sicilský král Leontes je jí zachvácen jako zákeřnou chorobou náhle a bez cizího přičinění. Propadne domněnce, že je mu manželka Hermiona nevěrná s jeho dávným přítelem z dětství, českým králem Polixenem, který je už nějaký čas na Sicílii na návštěvě, a chystá se je oba krutě potrestat. Polixenovi se sice podaří utéct zpátky do Čech, ale Hermiona je uvržena do vězení. Obraz nebezpečného absolutistického vládce propadlého šílenství nabývá na monumentalitě výrazně expresivní dikci, která odráží jeho rozvrácenou mysl. Leontes v sobě živí zášť a vrší příkoří za příkořím proti své ženě i jejich nově narozené dcerce, nehledě na nesouhlasnou reakci svých dvořanů. Nepřesvědčí ho ani smělá zastánkyně jeho ženy Paulina, postava, kterou autor do hry dopsal, ani hrdá a působivá sebeobhajoba falešně obviněné Hermiony před soudem, dokonce ani „objektivní důkaz“, jímž je zde orákulum z delfské věštírny. Teprve smrt nejbližších, syna a manželky, mu otevře oči.

Druhá část nás přenáší ze zimy na sicilském královském dvoře o šestnáct let dále na rozkvetlý český venkov. Tady se odehrává příběh roman-

---

tické lásky českého prince Florimila, syna krále Polixena, a domnělé dcery ovčáka Perdity. Zatímco u Greena je společenská propast mezi oběma milenci zcela legitimní problém, Shakespeare na několika místech mluví o přirozené rovnosti mezi lidmi. Z venkovských pasáží je zřejmé, jak důvěrně autor toto prostředí znal. Vykreslil ho laskavě a s humorem a obohatil oproti prameni mimo jiné o dvě komické postavy. Jednou z nich je ovčákův syn, jemuž autor nedal jméno, ale přidělil mu hned dvě milenky, a druhou je podvodník a zloděj, ale hlavně bezstarostný tulák a zpěvák Autolykus, který se proti své vůli nakonec přičiní o zdárný obrát příběhu.

V poslední části se vracíme se všemi protagonisty na Sicílii. Zde se dramatik nejvíce odklonil od Greenova *Pandosta* a s pomocí Pauliny, která patří mezi nejsympatičtější Shakespearovy ženské hrdinky, dovedl příběh k překvapivému, ba až šokujícímu šťastnému konci. Použil k tomu prostředek, který má svůj zdroj už u antického Pygmaliona, ale na divadle působí jako zázrak.

Hra udivuje rozsáhlostí času i prostoru, v nichž se odehrává, i výrazovou pestrostí. Agresivní metaforiku a rozbitou syntax veršů první části střídají lyrické milostné pasáže prokládané odkazy na antickou mytologii i konkrétní květomluvou. Zcela autentická je pak próza lidových postav s řadou nejroztodivnějších konkrétních detailů z tehdejšího života i ohlasy lidových a kramářských písniček.

Zimní pohádka je dílo laskavé. Jako by dramatik překonal osobní krizi a zklamání, které ho v předchozích dramatech nutily vidět svět stále temnější a zkaženější. Hra naznačuje odklon od nablýskaného, ale nebezpečného dvora k bezpečí domova a základních lidských hodnot. Snad ještě více než dvě předchozí romance **Pericles** (1608) a **Cymbelín** (1609) ukazuje, že je možné porazit zlo. Přináší víru v hojivou moc přírody, jakož i v čas, který vše napraví. A pokud člověk v sobě dobro a pozitivní vztah k životu zcela nezadusí, může se dočkat i zázraků. Vždyť jak zpívá Autolykus v jedné ze svých písniček:

A jdeme dál po pěšině
s veselou náladou,
ti, co se cítí mizerně,
daleko nedojdou.

JIRÍ JOSEK

THE
WINTER'S TALE

ZIMNÍ
POHÁDKA

DRAMATIS PERSONAE

LEONTES, King of Sicilia

MAMILLIUS, his son, the young Prince of Sicilia

CAMILLO

ANTIGONUS

CLEOMENES

DION

} four lords of Sicilia

POLIXENES, King of Bohemia

FLORIZEL, his son, Prince of Bohemia

ARCHIDAMUS, a lord of Bohemia

OLD SHEPHERD, reputed father of Perdita

SHEPHERD'S SON

AUTOLYCUS, a rogue

A MARINER

A JAILER

TIME, as Chorus

HERMIONE, Queen to Leontes

PERDITA, daughter to Leontes and Hermione

PAULINA, wife to Antigonus

EMILIA, a lady attending on the queen

MOPSA

DORCAS

} shepherdesses

Other lords, gentlemen, ladies, officers, servants, shepherds
and shepherdesses

Scene: Sicilia and Bohemia

OSOBY

LEONTES, král Sicílie

MAMILIUS, jeho syn, sicilský princ

CAMILO

ANTIGONUS

CLEOMENES

DION

} čtyři sicilští páni

POLIXENES, český král

FLORIMIL, jeho syn, český princ

ARCHIDAMUS, český pán

STARÝ OVČÁK, domnělý otec Perdity

OVČÁKŮV SYN

AUTOLYKUS, tulák

NÁMOŘNÍK

ŽALÁŘNÍK

ČAS, jako Chorus

HERMIONA, královna Sicílie, Leontova žena

PERDITA, dcera Leonta a Hermiony

PAULINA, Antigonova žena

EMILIA, komorná královny

MOPSA

DORKA

} ovčáčky

Jiní šlechtici, pánové a dámy, strážní, sloužící, ovčáci
a ovčáčky

Místa děje: Sicílie a Čechy

ACT I.

SCENE 1.

SICILIA. THE PALACE OF LEONTES.

Enter Camillo and Archidamus.

ARCHIDAMUS If you shall chance, Camillo, to visit Bohemia, on the like occasion whereon my services are now on foot, you shall see, as I have said, great difference betwixt our Bohemia and your Sicilia.

CAMILLO I think this coming summer the King of Sicilia means 5
to pay Bohemia the visitation which he justly owes him.

ARCHIDAMUS Wherein our entertainment shall shame us. We will be justified in our loves; for indeed –

CAMILLO Beseech you –

ARCHIDAMUS Verily, I speak it in the freedom of my knowledge: 10
we cannot with such magnificence, in so rare – I know not what to say. We will give you sleepy drinks, that your senses, unintelligent of our insufficiency, may, though they cannot praise us, as little accuse us.

CAMILLO You pay a great deal too dear for what's given freely. 15

ARCHIDAMUS Believe me, I speak as my understanding instructs me and as mine honesty puts it to utterance.

CAMILLO Sicilia cannot show himself overkind to Bohemia. They were train'd together in their childhoods; and there rooted betwixt them then such an affection 20
which cannot choose but branch now. Since their more mature dignities and royal necessities made separation of their society, their encounters, though not personal, have been royally attorneyed with interchange of gifts, letters, loving embassies; that they have seem'd to be 25
together, though absent; shook hands, as over a vast; and embrac'd as it were from the ends of opposed winds. The heavens continue their loves!

ARCHIDAMUS I think there is not in the world either malice or matter to alter it. You have an unspeakable comfort of your 30

JEDNÁNÍ I.

SCÉNA 1.

SICÍLIE. V LEONTOVĚ PALÁCI.

Vystoupí Camilo a Archidamus.

ARCHIDAMUS Jestli, Camilo, někdy budete mít příležitost navštívit Čechy, jako já jsem teď na návštěvě u vás, zjistíte, že mezi Čechami a Sicílií je obrovský rozdíl.

CAMILO Sicilský král, pokud vím, chce oplatit vašemu králi 5
návštěvu už v nadcházejícím létě.

ARCHIDAMUS To se pak budeme muset hanbit za své nedostatky, ale snad je vynahradíme svou –

CAMILO Ale, prosím vás –

ARCHIDAMUS Ne, opravdu, vím, o čem mluvím. My nemáme tak 10
úchvatné, tak vzácné – já nevím, jak bych to vyjádřil. Prostě, budeme vás muset asi rychle opít, abyste si nevšimli, čeho všeho se nám nedostává, takže nás sice chválit nebudete, ale stěžovat si na nás taky ne.

CAMILO Příkladáte až příliš velkou váhu obyčejné pohostinnosti.

ARCHIDAMUS Nezlobte se, ale vycházím ze své zkušenosti a mluvím s vámi naprosto upřímně.

CAMILO Náš král nemůže mít toho vašeho radši. Vyrůstali spolu od dětství a jejich přátelství má tak hluboké kořeny, že se může jen dál rozvíjet. Museli se 20
sice vzhledem ke svým pozdějším vážným úkolům a vladařským povinnostem rozejít, ale přestože se osobně nevidali, vyměňovali si neustále prostřednictvím emisarů dárky a dopisy a přátelské vzkazy, takže ačkoli byli fakticky daleko od sebe, 25
nadále si jakoby z jednoho konce světa na druhý potřásali rukama a objímali se. Kéž nebe i dál přeje jejich vzájemné lásce!

ARCHIDAMUS Nedovedu si představit, že by ji cokoli mohlo narušit. A pak tu máte to nevýslovné potěšení, 30

young Prince Mamillius; it is a gentleman of the greatest promise that ever came into my note.

CAMILLO I very well agree with you in the hopes of him. It is a gallant child; one that indeed physics the subject, makes old hearts fresh; they that went on crutches ere he was born desire yet their life to see him a man. 35

ARCHIDAMUS Would they else be content to die?

CAMILLO Yes; if there were no other excuse why they should desire to live.

ARCHIDAMUS If the king had no son, they would desire to live on crutches till he had one. 40

Exeunt.

SCENE 2.

SICILIA. IN LEONTES PALACE.

Enter Leontes, Hermione, Mamillius, Polixenes, Camillo, and attendants.

POLIXENES Nine changes of the watery star hath been The shepherd's note since we have left our throne Without a burthen. Time as long again Would be find up, my brother, with our thanks; And yet we should, for perpetuity, Go hence in debt. And therefore, like a cipher, Yet standing in rich place, I multiply With one 'We thank you' many thousands moe That go before it. 5

LEONTES Stay your thanks a while; And pay them when you part.

POLIXENES Sir, that's tomorrow. I am question'd by my fears, of what may chance Or breed upon our absence; that may blow No sneaping winds at home, to make us say 'This is put forth too truly.' Besides, I have stay'd To tire your royalty. 10

LEONTES We are tougher, brother, Than you can put us to't. 15

POLIXENES No longer stay.

LEONTES One seven-night longer.

které vám jistě dává mladičkový princ Mamilius. Ten chlapec má před sebou velkou budoucnost.

CAMILO V tom s vámi vřele souhlasím. Je to skvělé dítě. Obroda naší země. Staří, kteří chodí o berlích, pookřívají jen proto, že ho touží zažít ve zralém věku. 35

ARCHIDAMUS Myslíte si, že by jinak spokojeně zemřeli?

CAMILO Ano, pokud by neměli žádný lepší důvod, proč zůstat naživu.

ARCHIDAMUS Ale kdyby král syna neměl, pak by si s chutí i s těmi berlemi počkali, až nějakého zplodí. 40

Odejdou.

SCÉNA 2.

SICÍLIE. V LEONTOVĚ PALÁCI.

Vystoupí Leontes, Hermiona, Mamilius, Polixenes, Camillo a sloužící.

POLIXENES Už devět úplňků se vystřídalo, co nechali jsme uprázdněný trůn, a stejnou dobu trvalo by nám, než bychom za vše stihli poděkovat, a přitom bychom i pak zůstali velkými dlužníky. K tisícům děků, jež jsme vám vzdali, kéž mé poslední „Děkuji“ je jak nula za číslem, která mé díky násobí. 5

LEONTES Tak zůstaň a splat svůj dluh až při odjezdu.

POLIXENES Zítřka odjždíme. Jsem stíhán obavami, co vše se mohlo doma přihodit, a nerad bych si potom vyčítal, že jsem jich nedbal. Taky už vás nechci víc unavovat. 10

LEONTES Něco vydržím, bratře, mě neunavíš. 15

POLIXENES Odjždíme.

LEONTES Až za týden.

POLIXENES	Very sooth, tomorrow.	
LEONTES	We'll part the time between's then; and in that I'll no gainsaying.	
POLIXENES	Press me not, beseech you, so. There is no tongue that moves, none, none i' the world, So soon as yours could win me. So it should now, Were there necessity in your request, although 'Twere needful I denied it. My affairs Do even drag me homeward. Which to hinder Were in your love a whip to me; my stay To you a charge and trouble. To save both, Farewell, our brother.	25
LEONTES	Tongue-tied, our queen? Speak you.	
HERMIONE	I had thought, sir, to have held my peace until You have drawn oaths from him not to stay. You, sir, Charge him too coldly. Tell him, you are sure All in Bohemia's well; this satisfaction The by-gone day proclaim'd. Say this to him, He's beat from his best ward.	30
LEONTES	Well said, Hermione.	
HERMIONE	To tell, he longs to see his son, were strong; But let him say so then, and let him go; But let him swear so, and he shall not stay, We'll thwack him hence with distaffs. (To Polixenes) Yet of your royal presence I'll adventure The borrow of a week. When at Bohemia You take my lord, I'll give him my commission To let him there a month behind the gest Prefix'd for's parting. – Yet, good deed, Leontes, I love thee not a jar o' the clock behind What lady she her lord. – You'll stay?	35 40
POLIXENES	No, madam.	45
HERMIONE	Nay, but you will?	
POLIXENES	I may not, verily.	
HERMIONE	Verily! You put me off with limber vows; but I, Though you would seek to unsphere the stars with oaths, Should yet say 'Sir, no going.' Verily, You shall not go. A lady's Verily's As potent as a lord's. Will you go yet? Force me to keep you as a prisoner,	50

POLIXENES	Ne, zítra jedem domů.	
LEONTES	Tak aspoň tři dny s tebou usmlouvám, a na nich trvám.	
POLIXENES	Prosím, nezlob se. Víš sám, že není nikdo na světě, krom tebe, kdo by mě moh přesvědčit, a z toho, že to nejde, pochopíš, jak nutně musím odjet. Domů mě volají povinnosti. Trápíš mě tím, že mě zdržuješ, byť z přátelství. Můj pobyt je zas přítěž pro tebe. Tak si to ušetřme a sbohem, bratře.	20 25
LEONTES	Mlčíš, královno? Tak mu něco řekni.	
HERMIONA	Nechtěla jsem nic říkat, dokud byla naděje, že ho přemluvíš. Tys ale mluvil až příliš chladně. Řekni mu, že víš, že v Čechách je vše v pořádku, že ses to právě včera dozvěděl z nejlepších zdrojů.	30
LEONTES	Správně, Hermiono.	
HERMIONA	Nechala bych ho odjet, kdyby řekl, že se mu stýská po synovi. Kdyby to navíc odpřisáhl, bičem bych ho hnala od nás domů. (K Polixenovi) Ale týden vaší královské přítomnosti bych si vypůjčila i tak. Až bude manžel na návštěvě tam u vás v Čechách, dám mu svolení si pobyt protáhnout o celý měsíc. – I když, Leonte, tě nemiluji o nic méně, než je záhodno. – Tak zůstanete?	35 40
POLIXENES	Ne.	45
HERMIONA	Opravdu ne?	
POLIXENES	Nemůžu. Bohužel.	
HERMIONA	Bohužel! Takovým slovem dáváte mi košem? Kdybyste se zaklínal všemi čerty, stejně bych řekla: „Nikam nejedete! Bohužel, pane!“ A mé „bohužel“ je stejně silné jak to vaše. Nuže? Budete naším hostem, nebo chcete	50

	Not like a guest; so you shall pay your fees When you depart, and save your thanks. How say you? My prisoner? Or my guest? By your dread 'Verily', One of them you shall be.	
POLIXENES	Your guest, then, madam: To be your prisoner should import offending; Which is for me less easy to commit Than you to punish.	
HERMIONE	Not your gaoler, then, 60 But your kind hostess. Come, I'll question you Of my lord's tricks and yours when you were boys: You were pretty lordings then?	
POLIXENES	We were, fair queen, Two lads that thought there was no more behind But such a day tomorrow as today, 65 And to be boy eternal.	
HERMIONE	Was not my lord The verier wag o' the two?	
POLIXENES	We were as twinn'd lambs that did frisk i' the sun, And bleat the one at the other. What we changed Was innocence for innocence; we knew not 70 The doctrine of ill-doing, nor dream'd That any did. Had we pursued that life, And our weak spirits ne'er been higher rear'd With stronger blood, we should have answer'd heaven Boldly 'not guilty;' the imposition clear'd 75 Hereditary ours.	
HERMIONE	By this we gather You have tripp'd since.	
POLIXENES	O my most sacred lady! Temptations have since then been born to's; for In those unfledged days was my wife a girl; Your precious self had then not cross'd the eyes 80 Of my young play-fellow.	
HERMIONE	Grace to boot! Of this make no conclusion, lest you say Your queen and I are devils. Yet go on; The offences we have made you do we'll answer, If you first sinn'd with us and that with us 85 You did continue fault and that you slipp'd not With any but with us.	

	být naším vězněm? Z vězení se ale nevykoupíte pouhým díkem. Takže 55 vězeň, či host? Bohužel musíte zvolit buď to, či ono.	
POLIXENES	Budu host. Být vaším vězněm předpokládá přečin, za který bych se radši nechal ztrestat, než abych se ho dopustil.	
HERMIONA	Tak budu 60 hostitelkou, ne žalářnicí. Pojďme, vyprávějte mi, jak jste vyváděli s mým mužem jako chlapci.	
POLIXENES	Byli jsme dva kluci, co si představovali, že zítřek bude stejný jako dnešek 65 a nikdy nezestárnem.	
HERMIONA	Byl můj muž větší rošťák než vy?	
POLIXENES	Byli jsme jehňata pod božím slunkem. Hráli si, bečeli a spláceli nevinnost nevinností. Nevěděli 70 nic o zlu, ani netušili, že zlo existuje. Kdyby naše duše později nepoznaly volání vzbouřené krve, do nebe bychom vstoupili nevinní, zatížení jen 75 dědičným hříchem.	
HERMIONA	Tím mi chcete říct, že pak jste hřešil?	
POLIXENES	Moje vzácná paní! Pokušení se nikdo nevyhne. Tehdy má žena byla ještě dítě a ani vy jste kamarádovi 80 nepadla dosud do oka.	
HERMIONA	Můj bože! Nechci už nic víc slyšet, leda byste řekl, že vaše královna a já jsme byly těmi, kdo vás zkazily, že poprvé jste zhřešili až s námi 85 a že jste žádné ženy nepoznali kromě nás dvou.	

LEONTES	Is he won yet?	
HERMIONE	He'll stay my lord.	
LEONTES	At my request he would not. Hermione, my dearest, thou never spokest To better purpose.	
HERMIONE	Never?	
LEONTES	Never, but once.	90
HERMIONE	What! Have I twice said well? When was't before? I prithee tell me; cram's with praise, and make's As fat as tame things. One good deed dying tongueless Slaughters a thousand waiting upon that. Our praises are our wages. You may ride's With one soft kiss a thousand furlongs ere With spur we beat an acre. But to the goal: My last good deed was to entreat his stay: What was my first? It has an elder sister, Or I mistake you. O, would her name were Grace! But once before I spoke to the purpose. When? Nay, let me have't; I long.	95
LEONTES	Why, that was when Three crabbed months had sour'd themselves to death, Ere I could make thee open thy white hand And clap thyself my love. Then didst thou utter 'I am yours for ever.'	105
HERMIONE	'Tis grace indeed. Why, lo you now, I have spoke to the purpose twice: The one for ever earn'd a royal husband; The other for some while a friend.	
LEONTES	<i>(Aside)</i> Too hot, too hot! To mingle friendship far is mingling bloods. I have tremor cordis on me. My heart dances; But not for joy; not joy. This entertainment May a free face put on, derive a liberty From heartiness, from bounty, fertile bosom, And well become the agent; 't may, I grant; But to be paddling palms and pinching fingers, As now they are, and making practised smiles, As in a looking-glass, and then to sigh, as 'twere The mort o' the deer; O, that is entertainment My bosom likes not, nor my brows! Mamillius, Art thou my boy?	110 115 120

LEONTES	Tak přemluvila jsi ho?	
HERMIONA	Zůstane, muži.	
LEONTES	Na mé prosby nedal. Nikdy jsi nemluvila, Hermionio, lépe než nyní.	
HERMIONA	Nikdy?	
LEONTES	Pouze jednou.	90
HERMIONA	Tak celkem dvakrát? A kdy poprvé? Řekni mi, prosím. Krm mě chválou, abych neměla roupy. Jeden dobrý čin bez pochvaly zabije tisíc dalších. Chvála je pro nás mzda. Za laskavost i řeku přeskočíme, zato bič, ten s námi nehne. Takže podruhé jsem dobře promluvila, když jsem ho teď přesvědčila zůstat? A kdy předtím? Můj čin má starší sestru. Tak's to myslel? Kdy poprvé jsem promluvila dobře? Toužím to vědět.	95
LEONTES	Přece tehdy, když se dovklely tři dlouhé měsíce k zdárnému konci a tys konečně mi ruku podala a řeklas mi: „Jsem navždy tvá.“	105
HERMIONA	No to je báječné! Vidíš? Dvakrát má řeč za něco stála. Poprvé získala mi manžela, podruhé, načas, přítele.	
LEONTES	<i>(Stranou)</i> Jak hoří! Tak vřelé přátelství zapálí srdce. A moje srdce v hrudi poskočilo, ale ne radostí. Ta pohostinnost může být milá, zcela nevinná, upřímná, velkorysá, srdečná a chvályhodná. Může. Připouštím. Ale ty doteky a proplétání dlaní a prstů, nývé pohledy a úsměvy jak do zrcadla, vzdechy raněné laně, to je pohostinnost, která mě drásá! Mamilie, pojď sem. Jsi můj syn?	110 115 120

MAMILLIUS	Ay, my good lord.	
LEONTES	I' fecks!	
	Why, that's my bawcock. What, hast smutch'd thy nose? They say it is a copy out of mine. Come, captain, We must be neat; not neat, but cleanly, captain. And yet the steer, the heifer and the calf Are all call'd neat. – Still virginalling Upon his palm! – How now, you wanton calf! Art thou my calf?	125
MAMILLIUS	Yes, if you will, my lord.	
LEONTES	Thou want'st a rough pash and the shoots that I have, To be full like me. Yet they say we are Almost as like as eggs; women say so, That will say anything. But were they false As o'er-dyed blacks, as wind, as waters, false As dice are to be wish'd by one that fixes No bourn 'twixt his and mine, yet were it true To say this boy were like me. Come, sir page, Look on me with your welkin eye. Sweet villain! Most dear'st! my collop! Can thy dam? – May't be? Affection! Thy intention stabs the centre: Thou dost make possible things not so held, Communicatest with dreams; – how can this be? – With what's unreal thou coactive art, And fellow'st nothing. Then 'tis very credent Thou mayst co-join with something; and thou dost, And that beyond commission, and I find it, And that to the infection of my brains And hardening of my brows.	130 135 140 145
POLIXENES	What means Sicilia?	
HERMIONE	He something seems unsettled.	
POLIXENES	How, my lord!	
	What cheer? How is't with you, best brother?	
HERMIONE	You look as if you held a brow of much distraction Are you moved, my lord?	150
LEONTES	No, in good earnest. How sometimes nature will betray its folly, Its tenderness, and make itself a pastime To harder bosoms! Looking on the lines Of my boy's face, methoughts I did recoil Twenty-three years, and saw myself unbreech'd,	155

MAMILIUS	Ano, otče.	
LEONTES	To jsem rád!	
	Ty tátův kluku! Máš na nose flek! Nos máš prý po mně. Ukaž, kapitáne! Takhle bys byl jak pro ostudu, chlape. Být pro ostudu, to se nehodí, a obzvlášť pro chlapa. – Jak lechtá ho prstíkem v dlani! – Tak co, koloušku? Jsi můj koloušek?	125
MAMILIUS	Ano, tatínku.	
LEONTES	Ještě ti ale chybí parůžky, abys byl jako já. Prý jako bys mi vypadl z oka. Říkají to ženy. Ty řeknou cokoli, ale i kdyby klamaly jako vítr, voda, vzduch, jako hráč s cinknutými kostkami, co mě chce obehřát, v tom mají pravdu. Ten kluk je jako já. Hej, koukni na mě! Oči máš jako blankyt! Ty můj sígře! Můj znejmilejší! – Což by mohla? Ano! Když posedne tě vášeň, vše jde stranou a nemožné se rázem stává možným. Sny stávají se pravdou. – Je to tak? – Vášeň nic změní v něco a to něco převrátí všechno v nic, takže se stane, že uvěříme tomu, čemu se nemá a nesmí věřit. Tak i já teď cítím v hlavě velký, těžký balvan, který mi roste z čela.	130 135 140 145
POLIXENES	Co to říká?	
HERMIONA	Zdá se být rozrušený.	
POLIXENES	Co je, bratře?	
	Nejdražší příteli, jsi v pořádku?	
HERMIONA	Vypadáš, jako bys měl starosti. Nebo se zlobíš?	150
LEONTES	Ne, to se ti zdá. Snad má tvář prozradila bláznivě pocity, jež mi rozněžnily duši, a jsem vám k smíchu! Když se podívám do tváře chlápce, vidím sebe před dvaceti třemi roky. Oblečený	155

In my green velvet coat, my dagger muzzled,
Lest it should bite its master, and so prove,
As ornaments oft do, too dangerous:
How like, methought, I then was to this kernel, 160
This squash, this gentleman. Mine honest friend,
Will you take eggs for money?

MAMILLIUS No, my lord, I'll fight.

LEONTES You will! Why, happy man be's dole! My brother,
Are you so fond of your young prince as we
Do seem to be of ours?

POLIXENES If at home, sir, 165
He's all my exercise, my mirth, my matter,
Now my sworn friend and then mine enemy,
My parasite, my soldier, statesman, all:
He makes a July's day short as December,
And with his varying childness cures in me 170
Thoughts that would thicken my blood.

LEONTES So stands this squire
Officed with me. We two will walk, my lord,
And leave you to your graver steps. Hermione,
How thou lovest us, show in our brother's welcome;
Let what is dear in Sicily be cheap: 175
Next to thyself and my young rover, he's
Apparent to my heart.

HERMIONE If you would seek us,
We are yours i' the garden. Shall's attend you there?

LEONTES To your own bents dispose you. You'll be found,
Be you beneath the sky. (*Aside*) I am angling now, 180
Though you perceive me not how I give line.
Go to, go to!
How she holds up the neb, the bill to him!
And arms her with the boldness of a wife
To her allowing husband!
Exeunt Polixenes, Hermione, and attendants.

Gone already! 185
Inch-thick, knee-deep, o'er head and ears a fork'd one!
– Go, play, boy, play. – Thy mother plays, and I
Play too, but so disgraced a part, whose issue
Will hiss me to my grave. Contempt and clamour
Will be my knell. – Go, play, boy, play. – There have been,
Or I am much deceived, cuckolds ere now;

v zeleném sametu, u pasu dýku,
s náhubkem, aby pána nekousla,
neboť i hračka z plechu může zranit.
Býval jsem stejný jako tohle pindě, 160
ten mladý kavalír. Pověz mi, chlape,
necháš se opít rohlíkem?

MAMILIUS Ne, otče. To bych se pral!

LEONTES Tak to ti schvaluju. Jste taky, bratře,
tak nadšení ze svého synáčka,
jako jsme, zdá se, my?

POLIXENES Já když jsem doma, 165
pak on je moje všechno: radost, starost,
nejlepší přítel, strašný nepřítel,
mé klíště, voják, státník, všechno v jednom.
S ním den je krátký jako v prosinci.
A jeho dětské nápady mi umí 170
odehnat všechny chmury.

LEONTES Stejně tak
on cvičí se mnou. Půjdu se s ním projít,
vy řešte vážné věci. Hermionio,
kvůli mně předcházej si mého bratra,
buď k němu štedrá, neboť po tobě 175
a po mém zbojníkovi nejraději
mám právě jeho.

HERMIONA Budem v zahradě,
kdybys nás hledal. Přijdeš za námi?

LEONTES Jděte, kam chcete. Ať jste kdekoli,
já si vás najdu. (*Stranou*) Zasekl jsem háček, 180
zatím vám ale nechám volný vlasec.
Hrůza! Hrůza!
Jak k němu zvedá oči, nos a ústa!
Vine se k němu ochotně a vlně
jak žena k manželovi!
Odejdou Polixenes, Hermiona a sloužící.

A jsou pryč! 185
Je v tom až po uši! Jsem paroháč.
– Běž, chlapče, hraj si. – I tvá máma hraje
hru, ve které já nemám ani štek
a z níž mě vypískají do hrobu. –
– Běž si hrát, chlapče. Hrej si! – Bývali, 190
nepletu-li se, i dřív paroháči

	And many a man there is, even at this present, Now while I speak this, holds his wife by the arm, That little thinks she has been sluiced in's absence And his pond fish'd by his next neighbour, by 195 Sir Smile, his neighbour. Nay, there's comfort in't Whiles other men have gates and those gates open'd, As mine, against their will. Should all despair That have revolted wives, the tenth of mankind Would hang themselves. Physic for't there is none; 200 It is a bawdy planet, that will strike Where 'tis predominant; and 'tis powerful, think it, From east, west, north and south. Be it concluded, No barricado for a belly; know't; It will let in and out the enemy 205 With bag and baggage. Many thousand on's Have the disease, and feel't not. – How now, boy!	
MAMILLIUS	I am like you, they say.	
LEONTES	Why that's some comfort. What, Camillo there?	
CAMILLO	Ay, my good lord.	
LEONTES	Go play, Mamillius; thou'rt an honest man. 210 <i>Exit Mamillius.</i> Camillo, this great sir will yet stay longer.	
CAMILLO	You had much ado to make his anchor hold: When you cast out, it still came home.	
LEONTES	Didst note it?	
CAMILLO	He would not stay at your petitions. Made His business more material.	
LEONTES	Didst perceive it? 215 <i>(Aside)</i> They're here with me already, whispering, rounding 'Sicilia is a so-forth:' 'tis far gone, When I shall gust it last. – How came't, Camillo, That he did stay?	
CAMILLO	At the good queen's entreaty.	
LEONTES	At the queen's be't: 'good' should be pertinent 220 But, so it is, it is not. Was this taken By any understanding pate but thine? For thy conceit is soaking, will draw in More than the common blocks. Not noted, is't,	

	a jsou i teď, když o tom mluvím. Mnohý tiskne své žínce ruku, aniž ví, že když byl pryč, pan soused Dobrá kopa 195 jí zvedl stavidla a zalovil si v jeho rybníku. Útěchou je, že nejsem jediný, kdo dává v plen svou cizím. Kdyby všichni paroháči si zoufali, pak desetina světa 200 se oběsí. Na tohle není lék. Když chlípná planeta se přiblíží, jih, sever, západ, východ naší země, všude se všechno zvrhne a už nic nebrání v cestě chtíči. A ten pak si šup sem šup tam bezostyšně dělá, 205 co se mu zlíbí. Ten mor zachvátí tisíce, aniž o tom vědí. – Co je, chlapče?	
MAMILIUS	Prý jsem jak ty.	
LEONTES	To slyším velmi rád. Camillo, jsi to ty?	
CAMILO	Ano, můj pane.	
LEONTES	Jdi si hrát, Mamilie. A buď hodný! 210 <i>Odejde Mamilius.</i> Camillo, ten pán tady zůstane.	
CAMILO	Však jste mu házel lano hezky dlouho, než kotva zabrala.	
LEONTES	Všiml sis toho?	
CAMILO	Naléhal jste, on ale odolával a snášel výmluvy.	
LEONTES	Taky sis všiml? 215 <i>(Stranou)</i> Všichni to vědí, drbou, šeptají si: „Král má, co má.“ Tak daleko to došlo. A já to zjistil poslední. <i>(Ke Camilovi)</i> Víš, proč zůstává?	
CAMILO	Královna ho přesvědčila.	
LEONTES	„Přesvědčila“. No dobře. Taky se to 220 dá takhle vyjádřit. Myslíš, že o tom ví hodně lidí, a ne jenom ty? Jsi chápavější, než jsou ostatní zabedněnci. Dá se říct, že to ví	

	But of the finer natures? By some severals Of head-piece extraordinary? Lower messes Perchance are to this business purblind? Say.	225
CAMILLO	Business, my lord! I think most understand. Bohemia stays here longer.	
LEONTES	Ha!	
CAMILLO	Stays here longer.	
LEONTES	Ay, but why?	230
CAMILLO	To satisfy your highness and the entreaties Of our most gracious mistress.	
LEONTES	Satisfy! The entreaties of your mistress! Satisfy! Let that suffice. I have trusted thee, Camillo, With all the nearest things to my heart, as well My chamber-councils, wherein, priest-like, thou Hast cleansed my bosom, I from thee departed Thy penitent reform'd. But we have been Deceived in thy integrity, deceived In that which seems so.	235
CAMILLO	Be it forbid, my lord!	240
LEONTES	To bide upon't, thou art not honest, or, If thou inclinest that way, thou art a coward, Which hoxes honesty behind, restraining From course required; or else thou must be counted A servant grafted in my serious trust And therein negligent; or else a fool That seest a game play'd home, the rich stake drawn, And takest it all for jest.	245
CAMILLO	My gracious lord, I may be negligent, foolish and fearful; In every one of these no man is free, But that his negligence, his folly, fear, Among the infinite doings of the world, Sometime puts forth. In your affairs, my lord, If ever I were wilful-negligent, It was my folly; if industriously I play'd the fool, it was my negligence, Not weighing well the end; if ever fearful To do a thing, where I the issue doubted, Where of the execution did cry out Against the non-performance, 'twas a fear	250 255 260

	pouze pár nejbystřejších, kteří mají na tyhle věci čuch? Pro ostatní je to snad ještě tajemství, že? Mluv!	225
CAMILO	Jaké tajemství, pane. Všichni vědí, že český král se zdrží.	
LEONTES	Ha!	
CAMILO	Pár dní.	
LEONTES	Ano, a proč?	230
CAMILO	Aby vám vyšel vstříc a uspokojil žádosti vaší paní.	
LEONTES	„Uspokojil žádosti mojí paní!“ „Žádosti!“ To stačí, Camilo. Vždy jsem ti věřil a svěřoval ti poklady své duše. Byl jsi mým zpovědníkem, od tebe jsem odcházel vždy klidný, usmířený a napravený. Ale zklamal jsi mě. A oklamal, protože nejsi tím, jakým se děláš.	235
CAMILO	Bože chraň, můj pane!	240
LEONTES	Říkám, že nejsi poctivý, anebo jsi zbabělec, co v sobě poctivost udupal, aby mu nic nebránilo sejít ze správné cesty. Nebo jsi jen obyčejný lajdák, který je líný mi věrně sloužit. Nebo hlupák, co nechápe, jak vážná je to věc, a zlehčuje ji.	245
CAMILO	Vzácný pane, jistě mohu být lajdák, hlupák, zbabělec. Každého může někdy přepadnout lenost a nechápavost nebo strach. Život je složitý a slabostem se někdy nevyhneme. Jestli jsem ve službě u vás někdy lajdačil, byla to hloupost. Když jsem nechápal, co po mně chcete, byl jsem líný myslet. Jestli jsem někdy míval obavy splnit váš příkaz, když jsem pochyboval o jeho smyslu, ale bylo třeba ho ihned vykonat, pak to byl strach	250 255 260

	Which oft infects the wisest. These, my lord, Are such allow'd infirmities that honesty Is never free of. But, beseech your grace, Be plainer with me; let me know my trespass By its own visage. If I then deny it, 'Tis none of mine.	265
LEONTES	Ha' not you seen, Camillo, – But that's past doubt, you have, or your eye-glass Is thicker than a cuckold's horn, – or heard, – For to a vision so apparent rumour Cannot be mute, – or thought, – for cogitation Resides not in that man that does not think, – My wife is slippery? If thou wilt confess, Or else be impudently negative, To have nor eyes nor ears nor thought, then say My wife's a hobby-horse, deserves a name As rank as any flax-wench that puts to Before her troth-plight. Say't and justify't.	270 275
CAMILLO	I would not be a stander-by to hear My sovereign mistress clouded so, without My present vengeance taken: 'shrew my heart, You never spoke what did become you less Than this; which to reiterate were sin As deep as that, though true.	280
LEONTES	Is whispering nothing? Is leaning cheek to cheek? Is meeting noses? Kissing with inside lip? Stopping the career Of laughing with a sigh? – A note infallible Of breaking honesty – Horsing foot on foot? Skulking in corners? Wishing clocks more swift? Hours, minutes? Noon, midnight? And all eyes Blind with the pin and web but theirs, theirs only, That would unseen be wicked? Is this nothing? Why, then the world and all that's in't is nothing; The covering sky is nothing; Bohemia nothing; My wife is nothing; nor nothing have these nothings, If this be nothing.	285 290
CAMILLO	Good my lord, be cured Of this diseased opinion, and betimes; For 'tis most dangerous.	295
LEONTES	Say it be, 'tis true.	
CAMILLO	No, no, my lord.	

	snad pochopitelný. To vše jsou, pane, slabosti, ale nedělají ze mě nepoctivce. Prosím vás, Milosti, řekněte přímo, co jsem vlastně spáchal, a pokud jsem to nespáchal, chci se před vámi obhájit.	265
LEONTES	Viděl jsi, Camilo, – a pokud ne, tak bys měl nosit brýle se sklem tlustým jak parohy – či slyšels – což předpokládám, neboť křiklavější skandál snad není – nebo prostě víš – co musí vědět každý, kdo má rozum –, že mě má žena klame? Řekni ano, protože když to popřeš, pak jsi slepý a hluchý hňup, a jestliže to přiznáš, pak musíš říct, že má žena je děvka, nestoudná běhna, co se peleší s každým a všude. Vid', že je to tak?	270 275
CAMILO	Taková slova o mé vzácné paní bych nedovolil říkat beztrestně nikomu na světě. Prosím vás, pane, mluvíte z cesty, vzpamatujte se! I kdybyste měl pravdu, tohle říkat je nehoráznost.	280
LEONTES	A šeptání není? Lísání líčko k líčku? K nosu nos? Strkání jazyka do cizí pusy? Hihňat se a pak vzdychat? Tak se chová počestná žena? Tisknout nohu k noze? Skrývat se v koutech? Hnát čas, že se změní hodina v minutu, poledne v půlnoc? Chtít, aby všichni kolem byli slepí a to zlo neviděli? To nic není? Jestliže ne, pak nic je celý svět, vše v něm i nad ním nic, Čechy jsou nic, má žena není nic a z ničeho nemůže pojt nic než nic.	285 290
CAMILO	Ach, pane, zbavte se rychle téhle posedlosti. Je to moc nebezpečné.	295
LEONTES	Je to tak!	
CAMILO	Ne, není.	

LEONTES	It is; you lie, you lie: I say thou liest, Camillo, and I hate thee, Pronounce thee a gross lout, a mindless slave, Or else a hovering temporizer, that Canst with thine eyes at once see good and evil, Inclining to them both. Were my wife's liver Infected as her life, she would not live The running of one glass.	300
CAMILLO	Who does infect her?	305
LEONTES	Why, he that wears her like a medal, hanging About his neck, Bohemia. Who, if I Had servants true about me, that bare eyes To see alike mine honour as their profits, Their own particular thrifts, they would do that Which should undo more doing. Ay, and thou, His cupbearer, – whom I from meaner form Have benched and reared to worship, who mayst see Plainly as heaven sees earth and earth sees heaven, How I am galled, – mightst bespice a cup, To give mine enemy a lasting wink; Which draught to me were cordial.	310 315
CAMILLO	Sir, my lord, I could do this, and that with no rash potion, But with a lingering dram that should not work Maliciously like poison. But I cannot Believe this crack to be in my dread mistress, So sovereignly being honourable. I have loved thee, –	320
LEONTES	Make that thy question, and go rot! Dost think I am so muddy, so unsettled, To appoint myself in this vexation, sully The purity and whiteness of my sheets, Which to preserve is sleep, which being spotted Is goads, thorns, nettles, tails of wasps, Give scandal to the blood o' the prince my son, Who I do think is mine and love as mine, Without ripe moving to't? Would I do this? Could man so blench?	325 330
CAMILLO	I must believe you, sir: I do; and will fetch off Bohemia for't; Provided that, when he's removed, your highness Will take again your queen as yours at first,	335

LEONTES	Je, a ty jsi lump a lhář! Jsi lhář, Camilo, nenávidím tě. Jsi darebák a omezený sluha anebo kolísavý pokrytec, co nerozezná dobro od zla, takže chce to i ono. Kdyby žena měla játra tak nakažená jako duši, je rázem po ní.	300
CAMILO	Nakažená? Čím?	305
LEONTES	Tím, kterému teď visí na krku jak metál. Českým králem. Kdybych měl oddané, věrné sluhy, pro které je moje čest a pověst odměnou, hned skončili by to, co neskončí-li, povede k strašným koncům. Ale ty, který jsi jeho číšník, ty, kdo z nuly ses díky mně stal někým a teď vidíš jasně jak nebe zem a země nebe mou pohanu, mu nenamícháš pohár, který by uspal mého nepřítele a mě probudil k životu.	310 315
CAMILO	Můj pane, udělal bych to. A ne prudkým jedem, však nápojem, jenž udělá svou práci zvolna a nenápadně. Ale nejsem s to věřit tomu, že má vzácná paní tak strašně chybila. Vždycky jsem tě miloval, pane –	320
LEONTES	Když nevěříš, chcípni! Myslíš si, že jsem tak ubohá špína, abych si kálel do vlastního hnízda? Je radost spát v čistém manželském loži, je-li však poskvrněné, pak je plné žab, kopřiv, trnů, žihadel. Což bych měl srdce pro nic za nic zlomit srdce synovi, který, jak doufám, je můj největší poklad? To si o mně myslíš? Že jsem tak zvrhlý?	325 330
CAMILO	Musím vám to věřit. A věřím. Toho Čecha odstraním. Slibte mi ale, že až nebude, s královnou budete zas jako dřív,	335

	Even for your son's sake; and thereby for sealing The injury of tongues in courts and kingdoms Known and allied to yours.	
LEONTES	Thou dost advise me Even so as I mine own course have set down: I'll give no blemish to her honour, none.	340
CAMILLO	My lord, Go then; and with a countenance as clear As friendship wears at feasts, keep with Bohemia And with your queen. I am his cupbearer: If from me he have wholesome beverage, Account me not your servant.	345
LEONTES	This is all: Do't and thou hast the one half of my heart; Do't not, thou split'st thine own.	
CAMILLO	I'll do't, my lord.	
LEONTES	I will seem friendly, as thou hast advised me. <i>Exit.</i>	
CAMILLO	O miserable lady! But, for me, What case stand I in? I must be the poisoner Of good Polixenes; and my ground to do't Is the obedience to a master, one Who in rebellion with himself will have All that are his, so too. To do this deed, Promotion follows. If I could find example Of thousands that had struck anointed kings And flourish'd after, I'd not do't; but since Nor brass nor stone nor parchment bears not one, Let villany itself forswear't. I must Forsake the court. To do't, or no, is certain To me a break-neck. Happy star, reign now! Here comes Bohemia. <i>Re-enter Polixenes.</i>	350 355 360
POLIXENES	This is strange. Methinks My favour here begins to warp. Not speak? Good day, Camillo.	
CAMILLO	Hail, most royal sir!	365
POLIXENES	What is the news i' th' court?	
CAMILLO	None rare, my lord.	
POLIXENES	The king hath on him such a countenance	

	už kvůli synáčkovi. A též aby nevznikly řeči, co by proti nám pošťvaly spřátelené země.	
LEONTES	Tvoje rada se shoduje s mým záměrem. Na její cti neulpí žádná skvrna.	340
CAMILO	Pane, teď jděte za Čechem a za královnou a tvařte se přátelsky jako dřív. Jestli mu jako číšník naliju nápoj, jímž připije si na zdraví, potom mě zavrhněte.	345
LEONTES	Výborně. Když uděláš to, dám ti srdce půl. Když neuděláš, své srdce jsi prohrál.	
CAMILO	Udělám to.	
LEONTES	Budu, jak radíš, velmi přátelský. <i>Odejde.</i>	
CAMILO	Ubohá paní! Ale nejhůř jsem teď na tom já! Když musím otrávit dobráka Polixena, pouze abych nezradil pána, který zrazuje tím činem sebe, a tak nutí mě taky sám sebe zradit. Když to spáchám, polepším si. I kdybych věděl o tom, že stovky vrahů pomazaných králů si pomohly, tak bych to neudělal. Na žádné desce, v žádné básni se vrah krále nevelebí. Lump je lump. Musím pryč. Ať to udělám či ne, vždy mi to zlomí vaz. Osude, přej mi! Český král už se vrací. <i>Vystoupí Polixenes.</i>	350 355 360
POLIXENES	Je to divné. Jako bych už byl na obtíž. Nic neřek. Dobrý den, Camilo.	
CAMILO	Zdravím vás, pane.	365
POLIXENES	Děje se něco u dvora?	
CAMILO	Nic moc.	
POLIXENES	Král vypadal dost rozladěný, jako	

	As he had lost some province, and a region Lov'd as he loves himself; even now I met him With customary compliment, when he, 370 Wafting his eyes to th' contrary and falling A lip of much contempt, speeds from me; So leaves me to consider what is breeding That changes thus his manners.	
CAMILLO	I dare not know, my lord. 375	
POLIXENES	How, dare not! Do not. Do you know, and dare not Be intelligent to me. 'Tis thereabouts; For, to yourself, what you do know, you must, And cannot say you dare not. Good Camillo, Your chang'd complexions are to me a mirror 380 Which shows me mine chang'd too; for I must be A party in this alteration, finding Myself thus alter'd with't.	
CAMILLO	There is a sickness Which puts some of us in distemper; but I cannot name the disease; and it is caught 385 Of you that yet are well.	
POLIXENES	How! caught of me? Make me not sighted like the basilisk; I have look'd on thousands who have sped the better By my regard, but kill'd none so. Camillo,– As you are certainly a gentleman; thereto 390 Clerk-like experienc'd, which no less adorns Our gentry than our parents' noble names, In whose success we are gentle, – I beseech you, If you know aught which does behove my knowledge Thereof to be inform'd, imprison't not 395 In ignorant concealment.	
CAMILLO	I may not answer.	
POLIXENES	A sickness caught of me, and yet I well? I must be answer'd. Dost thou hear, Camillo? I conjure thee, by all the parts of man Which honour does acknowledge, whereof the least 400 Is not this suit of mine, that thou declare What incidency thou dost guess of harm Is creeping toward me; how far off, how near; Which way to be prevented, if to be; If not, how best to bear it.	
CAMILLO	Sir, I will tell you; 405	

	by právě přišel o kus vlastní země, jež má rád jak sám sebe. Potkal jsem ho, řek mu pár milých slov jak obvykle, 370 a on odvrátil pohled, zkrřivil rty v kyselém úšklebku a pádil pryč. A tak si říkám, že se něco děje, když se tak zvláště chová.	
CAMILO	Netroufám si to domýšlet, můj pane. 375	
POLIXENES	Co? Netroufáš? Máš strach to domýšlet? Mluv. O co jde? Co je tu k domýšlení? A když to víš, tak na to musíš myslet a nemůžeš říct, že si netroufáš. Tvá sinalá tvář je jak zrcadlo, 380 ve kterém vidím, že jsem se též změnil a že příčinou tvojí proměny je moje proměna.	
CAMILO	Je jistá nemoc, jež jisté lidi může nakazit. Neřeknu jaká, ale její zdroj 385 jste vy, i když jste zdrav.	
POLIXENES	Zdroj nákazy? Nedělej ze mě baziliška, který zabíjí pohledem. Tisíce lidí můj pohled potěšil a nezabil. Camillo, ty jsi ušlechtilý muž. 390 I když ses nenarodil jako šlechtic, tvá šlechtnost je o to vzácnější, že jsi ji nezdědil, však získal sám. Prosím tě, pokud bych měl něco vědět, tak mi to prozrad' a nenech mě tápat 395 v nevědomí.	
CAMILO	Nemůžu vám to říct.	
POLIXENES	Jsem zdrojem nákazy, a přece zdrav? Musím to vědět. Slyšíš, Camillo? Zapřísahám tě při všem na světě, co žádá čest, a moje prosba není 400 nic nečestného, abys prozradil, jaké mi tady hrozí nebezpečí. V čem spočívá a jak je daleko, zda se mu můžu bránit, a když ne, jak nejlépe ho nést.	
CAMILO	Já vám to povím. 405	

	Since I am charg'd in honour, and by him That I think honourable. Therefore mark my counsel, Which must be ev'n as swiftly followed as I mean to utter it, or both yourself and me Cry lost, and so goodnight.	
POLIXENES	On, good Camillo.	410
CAMILLO	I am appointed him to murder you.	
POLIXENES	By whom, Camillo?	
CAMILLO	By the king.	
POLIXENES	For what?	
CAMILLO	He thinks, nay, with all confidence he swears, As he had seen 't or been an instrument To vice you to't, that you have touch'd his queen Forbiddenly.	415
POLIXENES	O, then my best blood turn To an infected jelly, and my name Be yok'd with his that did betray the Best! Turn then my freshest reputation to A savour that may strike the dullest nostril Where I arrive, and my approach be shunn'd, Nay, hated too, worse than the great'st infection That e'er was heard or read!	420
CAMILLO	Swear his thought over By each particular star in heaven and By all their influences, you may as well Forbid the sea for to obey the moon As or by oath remove or counsel shake The fabric of his folly, whose foundation Is pil'd upon his faith and will continue The standing of his body.	425
POLIXENES	How should this grow?	430
CAMILLO	I know not; but I am sure 'tis safer to Avoid what's grown than question how 'tis born. If therefore you dare trust my honesty, That lies enclosed in this trunk which you Shall bear along impawn'd, away to-night. Your followers I will whisper to the business; And will, by twos and threes, at several posterns, Clear them o' th' city. For myself, I'll put My fortunes to your service, which are here By this discovery lost. Be not uncertain,	435 440

	Při vlastní cti a s důvěrou k vám, jehož pokládám za čestného. Okamžitě se ale řiďte mojí radou, sotva ji vyslovím, protože jinak vy i já jsme navždy ztraceni.	
POLIXENES	Co říkáš?	410
CAMILO	Dostal jsem příkaz zavraždit vás, pane.	
POLIXENES	Od koho, Camilo?	
CAMILO	Od krále.	
POLIXENES	Proč?	
CAMILO	Myslí si a je o tom přesvědčený, jak by vás při tom viděl nebo vás sám navedl, že jste vy s královnou milenci.	415
POLIXENES	Je-li to tak, ať má krev se změni v bláto plné náказы! Ať jsem tím, který zradil svého boha! Ať se má čistá pověst změni v hnůj a páchnu tak, že kamkoli se vrtnu, i tupá chřípí trpí, každý prchá přede mnou pryč jak před nejhorším morem s nenávisí a odporem!	420
CAMILO	Ten blud z něj nevyžene žádné zaříkání při žádné hvězdě, co jsou na nebi. Spíš zastavíte odliv příliv moře, než radou nebo zapřísaháním zlomíte jeho posedlost, jež mu oblehla rozum a pozřela tělo, že není úniku.	425
POLIXENES	Jak se to stalo?	430
CAMILO	To nevím, ale bezpečnější bude neřešit, proč to je, však co teď s tím. A proto, pokud věříte v mou čest, za niž co záruku nabízím sebe se vším, co mám, pak ihned odjeďte. Všem vašim lidem to dám na vědomí, ať po dvou po třech nenápadně se vytratí z města. Já se svěčuju do vašich služeb. Po tom odhalení tu zůstat nemůžu. Tak neváhejte!	435 440